

I Teatret nyder man

Jom's

CHOKOLADE

Drops-

Dragès-

Konfekt-

Karameller

„ALLERBEDST“

20
SÆSON 1935-1936

OTTO JACOBSEN
TOURNEEN

OTTO JACOBSEN
TOURNÉEN

SÆSON 1935-36

INDHOLDSFORTEGNELSE:

	Side
<i>Tage Heft</i> : Teaterbilen kommer.....	4
Program	12
<i>Robert Schmidt</i> : Anna Larssen paa Fjællebodsscenen	18

PROGRAMREDAKTION: HELGE DAHL

Otto Jacobsen

Fot.: Polyfoto

— vi bor paa „COSMOPOLITE“

Vi aftrykker efter Dansk Familieblad d. 17. Jan.
1936 nedenstaaende Artikel af Tage Heft.

Teaterbilen kommer.

Af Tage Heft.

EN kæmpemæssig gul Turistbil med 20—30 Mennesker i sit centralvarmelune Indre, en flyttebusstor Paahængsvogn, fuld af Møblement, Sætstykker og Bagtæpper. — Det er den moderne Thespiskærre. Saadan rejser en Teatertrup i 1936.

Paa Rejse med Teaterbilen.

Shell Benzin. Bøhm Hat. Wiedemanns Pølser. Solo Margarine — og saa en Carlsberg. — — Grøftkantens flygtige Lektüre glider forbi Ruderne. Vejenes blaa Baand glider ind under Hjulene. I det fjerne hænger Solen, sky-indhyllet, og venter paa en Chance. Søen blinker. Heden breder sig, Træerne stiger op ad Bakkerne. Jernbanebomme, Andelsmejerier, Hesteøjne, et hvidt Forklæde, en vinkende Haand . . . De, der sidder i Teaterbilen, ser kun lidt af det. De føler sig som i en Dagligstue. Hver har sin Plads — ordnet i Forvejen af Direktøren — lige fra Hovedkræfterne, der kan brede sig, til de yngste Kræfter med 275 Kroner i Maanedsgage paa egen Kost og Logi og kun en Halvpart af et Sæde undervejs. Men der kan gøres Brud paa de strenge Regler, og det sker, naar man bliver rystet sammen undervejs. Alle er Kammerater. Damerne strikker og læser. Herrerne spiller Kort. „Kan Du stikke den?“ — Næ, mig kan I ikke klare, jeg er Elev af Bewer“. Humøret svinder og dukker frem igen som Sol bag Skyer. En haler en Avis op af Lommen og læser en Anmeldelse højt. Saa ler de alle.

Hvad taler de om, disse erhvervsmæssige Følelsesmenne-

sker? Ikke om Landskabet, ikke om de forskellige Byers Seværdigheder, for dem ser de aldrig, sjældent om Kunst, aldrig om Roller. De drøfter praktiske Ting. De taler om Teaternæring og om Scenernes Beskaffenhed. I Struer og Nyborg er der Gasbelysning endnu. Thisted Teater er det bedst indrettede i Landet; men Nykøbing F.s nye Scene vil overgaa det. De taler om den lille Mus, der løb frem og tilbage inden for Rampen under Forestillingen i Vemb. Om Flagermusene, der hænger som smaa slukkede Lygter oppe paa Snoreloftet i Haderslev. Om Manden, der faldt i Søvn under Forestillingen i Vejle og først vækkedes af sin egen Snorken. Om der er Kandesystem eller rindende Vand paa Værelserne i det næste Hotel. Og hvad mon vi skal have til Middag —?

Ankomst til Ø-købing.

Bramfrit som en Handelsrejsendes Bil ruller Bussen ind i Hotelgaarden. Skuespillerne stiger ud. Mange Tasker og Kufferter lander med tunge Bump fra Bagagevognen. Små Autografsamlere nærmer sig. Skuespillerne tager Trappen i Spring for at se, hvor de skal bo. Der staar Blomster paa Damernes Værelser fra den galante Direktør.

Politianmeldelserne skal udfyldes. „Hvor var det, vi kom fra?“ — „Hvor er det, vi er?“ spørges der. Det er ikke nemt at holde Rede paa, naar man transporteres som Rejsegods fra By til By.

Paa et Bord i Vestibulen venter Posten, Breve med kække og med ubehjælsomme Udskrifter. Alle flænger Konvolutter og læser. Her staar Primadonnaen med et Brev i Haanden — fra en ung, fra en ukendt Dreng. Hendes smukke Læber bevæger sig, medens hun læser.

Her er skrevet med en Haand, som skælver af Følelse, disse Ord, der lyder som en Snublen: „De maa meget und-

(Fortsættes Side 8)

Skuespillerinde
Fru Gerda Madsen
udtaler om

Stjernesko:

Tenk Gang jeg hørte
Stjernesko var,
fordi de var sukke;
men nu ved jeg, at de
også siddes vidunderligt

Gerda Madsen.

Gaa dig glad i

STJERNESKO

Else Albeck
som spiller Linda Brown

Fot.: Polyfoto

— vi mødes paa Hotel „COSMOPOLITE“,
København.

Skuespillerinde
Fru Gerda Madsen
udtaler om

Stjernesko:

Tanke Gang i de gamle
Stjernesko var,
fordi de var sukket;
men nu ved jeg, at de
ogsaa sidder vidunderligt
Pindskledsen.

Gaa dig glad i
STJERNESKO

Else Albeck
som spiller Linda Brown

Fot.: Polyfoto

— vi mødes paa Hotel „COSMOPOLITE“,
København.

polyfoto

DET NATURLIGE FOTOGRAFI

**Gaa i Polyfoto, hellere i Dag end i
Morgen og tag hele Familien med.**

Polyfoto-Ark med 48 forskellige Fotografier for
Kr. 2.50 og ¹/2vore kunstneriske Forstørrelser er
taget før De ved et Ord deraf.

Polyfoto fotograferer hele Verden

De mange Forsøg paa Efterligning er vor største
Reklame og Anbefaling.

Alle Polyfoto-Ateliers i Provinsen er aabne hver Dag!

Aalborg, Bispensgade 8	Middelfart, Algade 46
Aarhus, Ryesgade 28	Nakskov, Vejlegade 11
Aarhus, Søndergade 29	Nykøbing F., Jernbaneg. 20
Aarhus, Frederiksalles 149	Næstved, Ramsherredg. 25
Esbjerg, Kongensgade 43	Odense, Kongensgade 13
Fredericia, Gothersgade 15	Odder, Rosengade 34
Frederikshavn, Danmørksg. 19	Randers, Kirkegade 9
Haderslev, Nørregade 7	Roskilde, Algade 23
Haslev, Vestergade 7	Rønne, Store Torvegade 3
Helsingør, Stengade 12	Sandvig, Torvet
Herning, Bredgade 35	Silkeborg, Vestergade 33
Hillerød, Slotsgade 53	Skagen, Østerby
Hjørring, Østergade	Skive, Frederiksgade 11
Hobro, Adelgade 55	Slagelse, Gl. Torv 1
Holbæk, Algade 52	Stegø, Storegade 43
Holstebro, Nørregade 7	Svendborg, Korsgade 2
Horsens, Mælketorvet 6	Sønderborg, Ny Jernbaneg.
Kolding, Torvegade 2	Thisted, Storegade 21
Køge, Torvet 6	Vejle, Torvegade 22
Kg. Lyngby, Hovedgaden 41	Viborg, St. Skt. Mikkelsg. 22
Maribo, Østergade 2	Ærskøbing, Torvet
Marstal, Prinsensgade 22	

Albrecht Schmidt
som spiller Steven Gaye

Fot.: Polyfoto

*Roligt, hyggeligt, intimt er der paa
„COSMOPOLITE“, København.*

F O R S I K R I N G S A K T I E S E L S K A B E T

N O R D E U R O P A

HOVEDKONTOR Amagertorv Nr. 11

TEGNER ALLE ARTER FORSIKRING

KØBENHAVN K. Telefon Central 1051

VI UNGE MENNESKER

Lystspil i 3 Akter (4 Afdelinger)

af *Samson Raphaelson.*

Oversat af *Holger Bech.*

Iscenesat af *Robert Schmidt.*

PERSONERNE:

Steven Gaye, Forfatter Albrecht Schmidt

Frank Galloway, Skuespiller Torben Krarup

Frk. Darling, Skuespillerinde Hanne Damsgaard

Dickie Reynolds, Skuespiller Knud Levinsen

Florence Lang, Skuespillerinde Elga Bassøe

Linda Brown, Steven Gaye's

Stenograf Else Albeck

Flogdell, hans Tjener Kai Rasmussen

Chuck, Dickie Reynolds' Ven Georg Heyde

*Handlingen foregaar i Steven Gaye's Arbejds-
værelse i New York.*

1. Akt: 9. Oktober

2. - (2 Afdelinger): 9. Maj

3. - Den følgende 9. Oktober

Længste Ophold efter 2. Akts 1. Afdeling

Dekoration: Elwin Gay — Kammerpiano fra Hornung & Møller

TAG TIL

Lorry

NAAR DE KOMMER TIL KØBENHAVN

LANDSBYEN. Stemning. — Edv. Brinks' Orkester og Harald Mortensens Show Band. — Internationale Artister.
1000 Pladser.

DRACHMANN KROEN. Skandinaviens bedste Køkken. — Diner, Souper. — Opuient Smørrebrød. Vellagrede Vine.

RIDDERSALEN. Hver Aften Foresilling Kl. 20,30 (se Dagbl. Annoncerne) Kl. ca. 22,30 fri Entre. Dans, Night Show.

LORRY PARKEN. I Sommersæsonen hver Aften Grand Koncert og Solistoptræden.

Fri Entre. Servering overalt.

FESTLIG - FOLKELIG - FORNØJELIG

Allégade 7-9. Telef. 14622

Der sidder den gode Borger, hvis hele Opdragelse, hvis hele Stræb gaar ud paa det ene: at skjule sine Følelser, og ser Digterens Følelser flamme paa Scenen. En Gang i sit Liv har den gode Borger elsket blodrødt, én Gang har han hadet vildt, én Gang har han følt den store Sorg, der svier som hed Aske — én Gang, mere falder i de færreste Menneskers Lod. Men det er alt for lidt. Han føler i denne Stund, at han har den samme Evne til at elske og hade og sørge, som de digtede Personer, Skuespillerne fremstiller paa Scenen. Hans Liv har blot formet sig saadan, at han er vandret ligevægtig, lige frem ad det borgerlige Livs lige Gade givende Agt paa, at Gadespejlene altid afspejlede nøjagtig det Ansigtsudtryk, som svarede til hans Position i Byen. Men det er alt for lidt. For den samme Offerskaal, som luer i Historieheltenes eller Shakespeares Skikkelsernes Bryst, luer ogsaa i hans — kun ganske svagt, af Mangel paa Næring.

Den Næring faar han her. Han føler, at Begivenheder ogsaa kan omskabe ham. Han drømmer vaagen — om sig selv. Hans Puls banker, hans Mund staar aaben — og saa falder Tæppet og Lyset tændes.

Den gode Borger lægger Armene over kors og ser sig om med den samme haarde Rømmen, som plejer at faa Personalet paa Kontoret til at fare sammen.

Forestillingen er forbi.

Forestillingen er endt, Drømmen er forbi. Der er en Larm og en Tummel og Syngen i Restaurationen efter Forestillingen, saa man skulde tro, det var alle Glæders Dal. Men ser man nøjere til, er Forholdet ganske som i Teatret. Her er det Orkestret, der lever for hele Menigheden. Det er Orkestret, der larmer og tumler og synger, — fordi de er betalt for det. Adskillige Par danser med vrikkende Kroppe,

men stivnede Ansigter. Som Clemenceau sagde: Enderne morer sig (maaske), men Ansigterne keder sig. Flere Sel-skaber spiser eller drikker Kaffe, kritiserende Stykket, i Smug iagttagende Skuespillerne, der er samlet om Dagens sidste Maaltid.

Unge Piger hvisker om Elskeren med de sorte Haar og de hvide Tænder. Fra alle Kanter stjæler unge Mænds Øjne sig hen mod Skuespillerinderne. I Salens fjerneste Krog sidder en enlig Fyr med et tilbedende Blik rettet mod Primadonnaens Ryg. Da hun vender sig, rødmer han som en Hummer i Grydens kogende Vand. Men hun ser ham ikke.

Den gode Borger, der rager op af sin Families Kreds, har rynket sine Bryn som en diskret, men foragtsfuld Demonstration mod den megen Opmærksomhed, der bliver Scenens Folk til Del.

Torben Krarup
som spiller Frank Galloway

Fot.: Polyfoto

*De spiser og sover godt paa
Hotel „COSMOPOLITE“, København.*

Elga Bassøe
som spiller Florence Lang

Fot.: Polyfoto

*I Byens Midte og dog roligt
Hotel „COSMOPOLITE“, København.*

Anna Larssen paa Fjællebodsscenen.

Sceneinstruktør Robert Schmidt fortæller en personlig Oplevelse fra Anna Larssens sidste Optræden:

I Efteraaret fejredes det store Navn i dansk Skuespilkunst, Anna Larssen. Den 12. September fyldte hun 60 Aar.

I 1909 tog hun Afsked med Scenen og spillede *Kameliamønden* i 21 danske Provinsbyer. Sommerheden var i den Juni Maaned krematorisk, og der var tilmed Valg i Landet, men intet standsede Triumftøget, Lygterne var tomatrøde overalt.

Paa Turen kom vi da ogsaa til det gamle Thisted Teater, et fortidigt Fjællebodsteater, som vor biografblaserte Ungdom vanskeligt kan tænke sig. Skal vi gaa de 26 Aar tilbage i Mindet og kikke ind i dette Skuespilkunstens Tempel deroppe ved Limfjorden? Skal vi fortælle en lille teaterhistorisk Humoreske derfra?

Teaterbygningen laa indemuret mellem Staldøre og Vognporte i „Hotellet“s store Gaard. Tilskuerpladsen lignede et forhenværende Tørreløft med fladt Tag, to 16-Lys Pærer kastede et Solhav over Stolerækkerne, og paa de to Vægge var der klisteret en Balkon, stivet af med Bjælker. Arrangementet mindede om en frønnet Svalegang, livsfarlig, derfor støttet af Krykker. Her sad Publikum og svedte med Hat paa, de led gudsjammerligt, for de tvende Svedluger, der var anbragt i Loftet havde ikke Sugekraft til at tage alle Dunsterne. Det var ikke saa lidt af en „Halvrusser“, denne historiske Aften, men Humør manglede ikke under Mellemakten, Bekendte i Parkettet rakte Konfektposer op til 1ste Balkonrække, Sodavand gik rundt, og en vittig Hund havde hængt sit Lommelørklæde til Tørre paa Krykken under Balkonen.

Ingen havde skarpere Blik for disse pudsige Ting end A. L. Det udariede da ogsaa til Kapløb imellem os for at finde Stof til hendes Underholdning — og hun var henrykt.

Hvad vi mødte af „Genvordigheder“, før vi kom i Gang, kan ikke beskrives.

Oppe paa selve Loftet sminkede vi os. De to Petroleumslamper kunde selvfølgelig ikke brænde, vi gjorde kort Proces, smurte Sminken paa i Sollyset fra Loftslugen. og sang til af Fryd over alt det forkerte. „Hvem har taget min Sminke?“ raabte Johannes Meyer efter 1. Akt. Ingen havde rørt den, men Rotterne havde bortført den. Lad os ikke tale om den zoologiske Afdeling af Møl, Natsværmere, Edderkopper o.s.v. mellem Tagstenene, men kun pege paa et Tusindben, som jeg fik mellem Øjnene, da jeg tørrede mig med Haandklædet. Jo, her var „Søstre“ og „Brødre“ nok i den Forstand; Frans fra Assisi saa paa Dyrene.

I en Pause begav jeg mig ned paa Gaardspladsen, der vel kunde rumme en 70 Vogne. Gennem Luger og Ruder aflagde jeg Visit i Kostald, Hestestald, Karlekammer, Svinesti og anden Dejlighed af Aakjærs Repertoire. I en Faarefold var sammenstuvet et lille Hundrede Lam, som sagde mæ-bæ . . . Men det bedste af det hele var dog Stalden, som var lavet om til Hospital for en Præmiehingst til Værdi af en Snes Tusind. Den topnoterede Don Juan laa paa sine Gerninger, afrakket og snavset, med aabne Saar paa Boven af at ligge.

A. L. kikkede, som paa Stikord, ud a' et Vindue, hvorfra hun kunde se ind til Patienten og samtidig høre min Samtale med Karlen. — Don Juan'en blev daglig løftet paa Benene af et Hejseværk, men Hovene er som Gelé, sagde jeg til A. L. Den ligger her og venter paa det sidste Pust for at

der har set paa Komædie oppe fra Loftslugen, slaar ud, i en glubsk Gøen. Ned igennem Lugen, til alles Forbavselse, lyder en stor Køters bestialske Udladning: Vov, vov, vov, vov!! — Tæppet falder. —

Ogsaa dette beretter min Dægbog fra Juni 1909.

Robert Schmidt.

Knud Levinsen
som spiller Dickie Reynolds

*Først og sidst —
Hotel „COSMOPOLITE“, København.*

Kai Rasmussen
som spiller Dickie Reynolds

Fot.: Polyfoto

— vi bor paa „COSMOPOLITE“

Alle Henvendelser om Køb af Forestillin-
ger og lignende bedes venligst rettet til
Otto Jacobsen-Tournéens Inspektør

HELGE DAHL

Adr. : Centraltrykkeriet, Esbjerg.

CENTRALTRYKKERIEET - ESBJERG